

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 16-03-14

Col·lecta (Seminari):	223,76
Caixetes ciris	55,43
Caixetes:	28,81
Caixetes Càritas:	18,93
Menjador	80,00

Lectures del 30 de març

Diumenge 4 de Quaresma any A

1ª lectura: Sam. 16., 6-7. 10-13.

Salm 22

2ª lectura: Iefes. 5., 8-14

Evangelí: Jo 9, 1-41

ENTERRAMENTS

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a les famílies de Francisco Soteras Montsant; i de Ana Ortiz Ordóñez, de 90 anys.

C.E.ANEM A CAMINAR

El centre excursionista té previst aquest dilluns dia 24, fer la sortida a Fulgueroles: Ruta dels Íbers.

PREGÀRIES

Les nostres pregàries d'aquest diumenge

-Jesús, encara que et doni el meu telèfon, potser no em trobaràs. Dóna'm primer temps i silenci perquè quan vinguis m'hi trobis. I amb el silenci fes-me capaç de formular preguntes que m'inquieten, perquè tu saps escoltar.

-Senyor, fes-me escoltar les teves respostes; que acollis les teves paraules com

l'ignorant escolta a qui sap; com l'infant escolta l'experimentat en l'art de viure. A la taula rodona, ensenya'm d'escoltar atentament les inquietuds dels altres abans de parlar, a fi que el col·loqui ens obri a la veritat sencera que només en tu podem trobar.

-Allibera'm d'un diàleg virtual o a través de papers; que aquests mitjans em serveixin només de convocatòria, de cita, però que no substitueixin mai el cara a cara.

-Senyor, que sapiguem adonar-nos que en aquest camí de recerca no estem sols. Que sapiguem veure en els altres nusos d'aquesta xarxa, el suport i l'esforç de tots nosaltres per anar descobrint quina és la voluntat de Déu, i poder créixer en estimació i en confiança.

-Senyor, que en les nostres converses i xerrades ningú domini sobre els altres i tots ens apropem més i més en la Veritat que ens uneix en el Teu Esperit.

RACÓ DE PREGÀRIA

Divendres,
28 de març,
a 2/4 de 9
del vespre

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu

23 de març del 2014 Núm. 528

Diumenge 3 de Quaresma anyA.

Petits actes

VEURE

Jesús parla amb la samaritana des de la senzillesa i el respecte, cosa que ella no esperava. Això permet que ella s'explani i puguin conversar,

Anem pel carrer, veiem la gent, però la mirem? Un somriure, un bon dia, són ben poca cosa, però poden ser l'inici d'una conversació, que pot donar pau, tranquil·litzar potser, o senzillament només fer adonar-se a la persona desesperançada que és algú per nosaltres. Ja no és ningú pot recuperar la seva estima. És això, poca cosa?

La conducta de Jesús contrasta amb la general, especialment d'aquells que tenen poder o riquesa. I no només en aquell temps.

També veiem el llenguatge planer de Jesús entenedor per aquella dona.

JUTJAR

Esperar i preparar-se per a fer coses importants és una utopia, fer petites coses ben fetes és plenitud de vida i preparació certa per si algun dia s'ha de fer una cosa important.

Els nostres ulls veuen, són un màquina de fotografiar, però la ment mira, enregistra, interpreta els detalls. Le orelles senten, però la ment escolta i entén.. Això és la diferència entre **passar per la vida o viure la vida amb plenitud**

La conducta de Jesús és de senzillesa, igualtat i respecte a l'altre. No fa diferència de persones, sigui pel sexe, sigui per el relleu social.

També presenta Déu lliure de traves, (temples, cerimonials...) i un Déu que vol la relació amb persones, no amb xais, amb comunitats, no amb ramats. No l'importa on, l'interessa com.

ACTUAR

Siguem persones en tot, persones que pensen, que raonen, que viuen en el present, al moment, la vida. I en totes les coses, quan mengem, quan caminem, quan llegim, quan preguem.

Tinguem present que la nostra conducta correspongui al evangeli i la conducta de Jesús. Protestar davant les injustícies sí, però també lluitar contra les injustícies a prop nostre. I essencialment no fer-ne nosaltres en el nostre entorn.

En quant a adorar Déu en esperit i en veritat, és respectar i estimar les germanes, els germans amb qui ens relacionem. I fer-ho **per amor a elles i a ells** i no per amor a Déu. Com Déu no necessita res de nosaltres, però com Pare i Mare, sí que **necessita** que respectem i estimem a les seves filles i als seus fills.

Hem pensat mai que des de la nostra petitesa podem alegrar la vida de Déu? Alegrant la vida de les nostres germanes, dels nostres germans, especialment dels més desafortunats?

FULL INFORMATIU

Grup Reflexió d'Adults

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu-Pineda de Mar Av. Mediterrània, 40 - 08397

Telf. 93 769 72 27 <http://www.parroquiapoblenu.cat> e-mail: parroquia@parroquiapoblenu.cat

Lectura del llibre de l'Èxode Ex 17, 3-7

En aquells dies el poble passava tanta set que deia, murmurant contra Moisès: «Per què ens has fet pujar d'Egipte! Vols matar-nos de set amb els nostres fills i el nostre bestiar?» Moisès s'exclamà al Senyor: «Què puc fer per aquest poble? Una mica més i m'apedregaran.» El Senyor li respongué: «Passa al davant del poble i emporta't alguns ancians d'Israel; pren la vara amb que vas tocar el Nil i posa't en camí. Jo estaré allà davant teu dalt la roca, a l'Horeb. Tu dóna un cop a la roca i en sortirà aigua, i tot el poble podrà beure.» Moisès ho va fer així davant els ancians d'Israel.

I donà a aquell lloc el nom de Massà i de Meribà, perquè els israelites havien discutit i havien posat a prova el Senyor quan deien: «El Senyor és amb nosaltres o no hi és?»

Salm responsorial. 94, 1-2. 6-9

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa,
aclamem la roca que ens salva;
presentem-nos davant seu a lloar-lo;
aclamem-lo amb els nostres cants.

Veniu, prostrem-nos i adorem-lo,
agenollem-nos davant el Senyor, que
ens ha creat;
Ell és el nostre Déu;

i nosaltres som el poble que ell pas-
tura, el ramat que ell mateix guia.

Tant de bo que avui sentíssim la
seva veu:
"No enduriu els cors com a Meribà,
com el dia de Massà en el desert,
quan van posar-me a prova els
vostres pares,
i em temptaren, tot i haver vist les
meves obres».

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu. Mt 5, 38-48.

En aquell temps Jesús arribà a una població samaritana que s'anomena Sicar, prop dels terrenys que Jacob havia donat al seu fill Josep. Allà hi ha el pou de Jacob. Era cap al migdia quan Jesús, cansat de caminar, s'estava assegut bonament a la vora del pou. Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions. Arribà una dona samaritana, que venia a treure aigua. Jesús li diu: «Dóna'm aigua.» Li diu la samaritana: «Com? Vós, un jueu, em demaneu aigua a mi, que sóc una dona samaritana?» Cal saber que els jueus no es fan amb els samaritans. Jesús li respongué: «Si sabessis què vol donar-te Déu i qui és el qui et demana que li donis aigua, ets tu qui li hauries demanat aigua viva, i ell te l'hauria donada.» Ella diu: «Senyor, aquest pou és fondo i no teniu res per treure aigua. D'on la traieu, l'aigua viva? Jacob, el nostre Pare, ens va donar aquest pou i en bevia tant ell, com els seus fills, com el seu bestiar. Sou més gran vós que no pas ell?» Jesús li respongué: «Els qui beuen aigua d'aquesta, tornen a tenir set, però el qui begui aigua de la que jo li donaré, mai més no tindrà set; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brotarà sempre dintre d'ell per donar-li vida eterna.» Li diu la dona: «Senyor, doneu-me aigua d'aquesta: que no tingui mai més set ni hagi de tornar mai més aquí a treure aigua del pou.» «Senyor, veig que sou un profeta. Els nostres pares adoraren Déu en aquesta muntanya, però vosaltres, els jueus, dieu que el lloc on cal adorar-lo és Jerusalem.» Jesús li respongué: «Creu-me, dona; s'acosta l'hora que el lloc on

adorareu el Pare no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem. Vosaltres, no sabeu qui adoreu, nosaltres sí que ho sabem, perquè la salvació ve dels jueus. Però s'acosta l'hora, més ben dit, és ara mateix, que els bons adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare. Déu és esperit. Per això els qui l'adoren han de fer-ho en esperit i en veritat.» Li diu la dona: «Sé que ha de venir el Messies, és a dir, l'Ungit. Quan ell vingui ens ho explicarà tot.» Jesús li respon: «El Messies sóc jo, que parlo amb tu.» Molts samaritans d'aquell poble van creure en ell. Per això, quan els samaritans anaren a trobar-lo, li pregaven que es quedés amb ells. I s'hi va quedar dos dies. Després de sentir-lo parlar a ell mateix, encara molts més van creure, i deien a la dona: «Ara ja no creiem només pel que tu deies; nosaltres mateixos l'hem sentit, i sabem que aquest és de debò el Salvador del món.»

Salm responsorial. 94, 1-2. 6-9

Venid, aclamemos al Señor,
demos vítores a la Roca que nos sal-
va;
entremos a su presencia dándole gra-
cias,
aclamémoslo con cantos.

Entrad, postrémonos por tierra,
bendiciendo al Señor, creador nuestro.
Porque él es nuestro Dios,

y nosotros su pueblo,
el rebaño que él guía.

Ojalà escuchéis hoy su voz;
"No endurezcáis el corazón como en
Meribá,
como el día de Masá en el desierto,
cuando vuestros padres me pusieron
a prueba,
y me tentaron, aunque habían visto
mis obras."

Tercer diumenge de quaresma

En plena quaresma ens trobem avui amb unes lectures que tenen a veure amb la set. La set tan mala de passar i, tanmateix, ens porta a considerar que, en el fons, en tenim una altre de set que no es cura només amb aigua.

Jesús té set i desperta en la dona samaritana la set d'aigua viva. Les aspiracions vitals més profundes apunten fins a la veritat de la seva vida personal. La dona es va obrint i Jesús se li revela com a Messies. El fruit d'aquest diàleg és la conversió de la dona en apòstol dels seus paisans que finalment diran: "nosaltres mateixos l'hem sentit i sabem que aquest és realment el Salvador del món".

El Crist estableix amb nosaltres un diàleg que no jutja a la persona, sinó que el fonamenta en la confiança.

Però ens cal la capacitat d'escoltar i de conversió. Déu ens parla al cor d'una manera senzilla. Tan sols ens cal viure atents a allò que intuïm.